

om end Ingen af os kan forudsige, at Kornpriserne vilde falde betydeligt i de nærmeste Aar, saa er det dog vist, at man heller ikke kan regne paa, at de nu have naaet den størst mulige Høide. En virkelig grundig Undersøgelse af Svingningerne i Kornpriserne vil ikke give Finanzministeren Ret i, at det kun er i Lobet af de sidste 50 Aar, at Kornpriserne har været i Stigen; tværtimod, jeg troer, at hvad der gjælder om de sidste 50 Aar, ogsaa gjælder om de foregaaende og næstforegaaende 50 Aar, med andre Ord, at Kornpriserne have været i bestandig Fremadskriden, og at de ligeledes, med større eller mindre Svingninger, i kortere eller længere Perioder ligeledes vilde være i Stigen i Fremtiden.

Strup: Der som det foreliggende Lovforslag handlede om en tvungen Afløsning af disse Afgifter til Statskassen, saa vilde jeg ligesaa lidt som den ærede sidste Tale kunne give det min Stemme; jeg vilde endog med stærkere Udtryk end han udtale mig imod en saadan Tvangsforholdsregel. Det, som Lovforslaget dreier sig om, er jo imidlertid ingenlunde nogen Tvang. Det gjælder jo kun om for vort Bedkommende som den ene Part i Sagen at udtale, under hvilke Vilkaar man vil tilbyde den anden Part en Afløsning. Det forekommer mig altsaa, at man vel endogsaa kunde benytte det nærværende Lovforslag, ophøiet til Lov, som et Værn mod en saadan Tvangsforholdsregels Anvendelse mod Private, idet det ved Lovens Vedtagelse vil være fuldstændig anerkjendt, at en saadan Afløsning, ffjøndt den særlig interesserer Staten, dog kun kan gjenneføres, naar begge Parter deri ere enige. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad Udvalgets Fleertal har foreslaaet under b 2. Det forekommer mig, at, hvor afvigende Meningerne end kunne være om, hvorvidt Korn kan stiges efter Sandsynlighed vedvarende at vilde stige i Pris, er dog Set uimodsigeligt, og det er, at i daglig Handel og Wandel bliver en fast Kornindtægt betrag-

tet som mere værdifuld end en tilsvarende Pengeindtægt. Det forekommer mig altsaa, at man i hvert Tilfælde maa erkende, at det ikke med Rimelighed kan forlanges af de Bedkommende, som have at yde disse Afgifter, at de skulle gaae ind paa at afløse de uforanderlige Pengeafgifter til samme Værdi som de foranderlige Kornafgifter. Jeg behøver ikke at henvise til de forholdsviis høie Priser, der betales for faste Tiendomme, som give en Indtægt i Naturalier; man kan blot see hen til den Pris, som i daglig Handel og Wandel betales for faste Kornafgifter, Tiendebeser og desl., og sammenholde den med den Pris, som bliver betalt for 4 pCt. rentebærende Papirer. Jeg kan altsaa for mit Bedkommende ikke see rettere, end at det subsidiaire Forslag under Nr. 2 har truffet det Rette, forsaavidt det skjæler mellem Prisen paa Pengeafgifter og paa Kornafgifter; derimod kan der naturligviis være meget afvigende Meninger om, hvorvidt Afgiften, tagen 22 1/2 Gang eller tagen 25. Gange, er den absolut passende Pris. Det er jo Noget, som først vil vise sig i Tidens Løb, derigjennem nemlig, om vedkommende Ydere ere villige til at afløse til disse Priser eller ikke. Det, som det for vort Bedkommende nærmest kommer an paa, forekommer mig at være at see paa, at disse Priser ikke ere for lave. For Pengeafgifternes Bedkommende ere de, som min ærede Næstsidemand (David) bemærkede, i Virkeligheden en Capitalisering til 90, medens Statens Papirer i dette Dieblif staae ikke ubetydeligt under denne Cours, og det forekommer mig altsaa, at vi idetmindste for Pengeafgiftens Bedkommende ikke kunne have nogen Betænkelse i saa Henseende. Jeg agter altsaa at stemme for Udvalgets subsidiaire Forslag under Nr. 2, og jeg tilstaaer, at jeg vilde have Betænkelse ved at gaae ind paa Lovforslaget, naar der ikke blev vedtaget en forffjellig Pris for Afløsningen henholdsviis af Pengeafgifterne og af Kornafgifterne.